

[P. Munch.]

slag, jeg stillede —, ja, det er en stor Vildfarelse af det ærede Medlem, at der deri vilde have ligget en Udgiftsforøgelse for Staten. Tværtimod, man vilde være kommet til en langt mere holdbar Ordning paa hele dette Omraade end den, der nu er gennemført. Med Hensyn til Aldersrentelovgivningen og med Hensyn til Arbejdsløshedslovgivningen kunde man ved at gaa en ganske lempelig og ligefrem Vej i Fjor have naaet Forstaaelse paa det Grundlag, som vi for vort Vedkommende anbefalede. I saa Fald vilde maaske Statens Udgifter have været en hel halv Snes Millioner højere i Øjeblikket, det kan være, og saa vilde den højtærede Finansminister have haft saa meget mindre Mulighed for at forære den halve Snes Millioner, der toges fra disse Mennesker, til de rigeste Mennesker her i Landet.

**Holstein:** Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg begyndte sin Tale med at omtale de skattemæssige Grundprincipper. Han kom ind paa en Sammenligning mellem den nuværende Formue- og Indkomstbeskatning og de Radikales Skatteprogram: Grundskylden. Det samme var det ærede Medlem Hr. P. Munch inde paa i sin Replik til mig angaaende min Kritik af den progressive Formuebeskatning. Jeg ved ikke, om Grundskylden er blevet ogsaa et socialdemokratisk Skatteprogram, men efter det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Ord kunde man faa Indtryk af, at Socialdemokraterne skattepolitisk var ved at tilegne sig i hvert Fald en Del af de Teorier, der bærer det radikale Partis Skattepolitik. Det ærede Medlem mener, at en Reform som den, der er foreslaaet af den højtærede Finansminister, vil gaa imod det Grundprincip, som det ærede Medlem er en Tilhænger af, og som tilsigter — saaledes udtrykte han sig — at komme over fra Ejendomsskyld til Grundskyld.

Nu vil jeg gerne i denne Forbindelse, da ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch og i Gaar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var inde paa det samme Spørgsmaal, gøre nogle Bemærkninger om det principielle i Spørgsmaalet om Formuebeskatningen. Der er vel ikke eet Menneske, ikke en Politiker ved sine fulde Fem, der ikke vil ind-

rømme, at Princippet: Lige Skat paa lige Jord, er et baade teoretisk økonomisk og ogsaa praktisk uangribeligt Princip. Men vi kan vel ogsaa være enige om, at jo stærkere man søger at gennemføre dette Princip, jo mere man ønsker — som fra Retsstatspartiets Side, og teoretisk ogsaa fra det radikale Partis Side — at lægge hele den direkte Beskatning paa Jorden i Form af Grundskyld, des mere maa det kræves, at Vurderingerne er ufejlbarlige og ikke lader Plads og Spillerum for Vilkaarlighed. Jeg tror, at lige saa berettiget Grundskylden er i nye Samfund, i Pionersamfund, ude i de engelske dominions, i Amerika, lige saa gavnlige den der kan virke paa hele den økonomiske og sociale Udvikling, lige saa vanskeligt er det at gennemføre dette Princip retfærdigt og med praktisk Fordel i et gammelt Kultursamfund. Naar jeg tager i Betragtning, hvorledes Vurderingerne til Ejendomsskyld foregaar her i Landet, kan jeg ikke sige andet, end at jeg ser med den dybeste Bekymring paa en Fremtid, hvor Retsstatspartiets og de radikales Ejendomsbeskatningsprincipper kunde tænkes at være gennemført. Vilkaarlighed taarnes paa Vilkaarlighed, hvad Vurderingerne gaaar. Jeg kan tale med om det af egen Erfaring, jeg kunde vise ærede Medlemmer med sort paa hvidt, at Vurderingerne af Huse, Gaarde og større Gaarde er ganske forskellige i de forskellige Kommuner. Vurderingsraadene faar deres Paroler fra Over-Skyldraadet; Over-Skyldraadet giver et *Direktiv*, som lyder f. Eks. paa, at for smaa Landejendomme indtil en vis Størrelse skal Ejendomsskylden nedsættes med 5 pCt., hvis vi nu regner med den sidste Vurdering, som skulde gælde fra Januar 1927 til Januar 1932, og for mellemstore Gaarde med f. Eks. 10 pCt. og for store Gaarde med 15—20 pCt. Men hvorledes gennemføres saa dette? Ja, i Stedet for, at man selvfølgelig burde vurdere Ejendom for Ejendom under Hensyn til dens særlige Beskaffenhed med Hensyn til Bygningerne, Jordens Bonitet, Beliggenheden — alle de mangfoldige Hensyn, der i et moderne Kultursamfund kommer i Betragtning —, foretages Nedskæringen ganske raat, ganske skematisk, uden at der foregaar nogen virkelig „individuel“ Vurdering, og derved fremkommer der Vilkaarligheder fra Kommune til Kommune,